

Непознати и необјављени рукописи Милутина Бојића у Адлигату

„Философ“ и „Господин Јова“ су два непозната и необјављена рукописа Милутина Бојића која се од данас могу видети у Музеју српске књижевности Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу „Адлигат“. Ради се о седам страница Бојићевих раних радова.

Ту је и оригинално Бојићево сведочанство за други разред Друге београдске гимназије из 1904. године. Славни песник је био изврстан ђак, са свим петицама и „владањем примерним, вредноћом похвалном“.

II. одељ. Гимназија

Образац бр. 12.

СВЕДОЧАНСТВО

Број уписнице

33

Милутић Ђојич, син Јована Ђојича, одукара
рођен 7. маја 1892 год. у Београду,
бере Православне, свршио је државни разред реалне одс
школске 1913³/₄ године и показао овај успех:

Веронаука	одличан (5)
Српски језик	одличан (5)
Немачки језик	одличан (5)
Француски језик	одличан
Латински језик	одличан
Турчки језик	одличан
Земљопис	одличан (5)
Историја	одличан (5)
Јестаственица	одличан (5)
Физика	одличан
Хемија	одличан
Математика	одличан (5)
Нацртна геометрија	одличан
Филозофска пропедевтика	одличан
Цртање	одличан (5)
Краснопис	одличан (5)
Певање	одличан (5)
Гимнастика	одличан

Владање примерно, вредноћа хвална
Имао изостанака оправданих 4, неоправданих —
у Београду 15. јуна 1904 год.

Разредни старешина,

А. Марковић

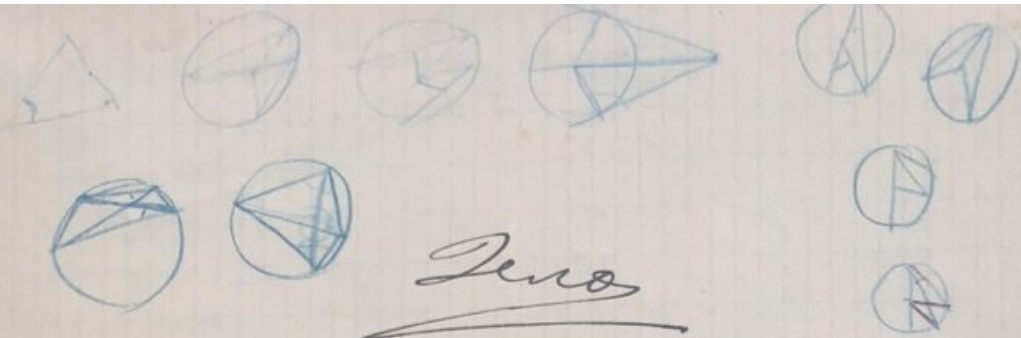

Директор,

Ср. Јефимовић

Оцене:

За учење: одлично, веома добро, добро, слабо, рђаво;
За владане: примерно, добро, лоше;
За вредност: похвално, марљиво, немарљиво.

Дело

Философ.

У нашем делу је изред нешто чудно и
необично. Философ, који је један од
оних великих и слава. Њај изабран је човек
је имао нешто који је био свео заједно своје
државне, политичке, а и неке друге
вештачке и чинице, које су се одређивале
и снажне. Сви су му се добровољно
били подвизавали својим делом, а што
је изабран као човек. То је изабран човек
је заједно све ствари и то је сви
заједно се једног дана кад их позвамо
да изјаве како је изабран човек изабран
и једног дана изјави у које поворе
својим делом.

и не изјави много, а он их ова у великом
својем делу. и изјави не изјави како се крећу
и које ствари су славе. Кад год изјави
не славе, али ону славу. Највише су
су које ствари су славе, али се не изјави
и једног дана.

Изабран човек је једно као Бог.

и једно је једно.

Кад му је једна ствар једна на тој он се
највише једног: једна ствар у својем делу.
Ије се једног му кад је једног једног
и једног, и кад је једна ствар у једног
једног једног, и кад је једног у једног.

Бојић је у рат ушао као студент филозофије, већ истрошеног здравља, и није доживео његов крај. За свега 25 година живота оставио је изванредан траг у српској књижевности. Као сведок масовног умирања на острву Виду, написао је песму „Плава гробница“, најлепшу и најпотреснију песму о највећем страдању. Песму која је постала симбола патње и целог Првог светског рата, песму без које би српска књижевност била веома осиромашена.

Материјале је Удружењу Адлигат поклонила породица Мирка Бојића, Милутиновог брата.

„Дуго пријатељство породице Лазић и породице Бојић сада је крунисано овим дивним даром, на неки начин и у спомен на путописца и уредника Илустроване политике, дописника Политике из Индије, Мирка Бојића, који је нарочито био везан за Адлигат. Међусобно уважавање, али и посвећеност истим циљевима у култури, жеља да праве вредности буду заувек сачуване, али и приказане јавности, ујединиле су нас на искрено и дубоко“, каже Виктор Лазић, председник Адлигата и додаје да ће ови рукописи бити изложени у новом изложбеном простору који се управо гради, а у којем се очекује велики број посетилаца по завршетку пандемије.

Претходно је Адлигату поклоњена и Бојићева лична посетница и књига из Бојићеве личне библиотеке са више његових потписа, прошарана подвлачењем и маргиналијама славног песника. Ради се о књизи „Афекти у данашњој психологији по Вунту“, професора

Петра Марковића, штампана у Чачку 1910. године.

„На основу подвлачења текста, може се много закључити о Бојићевим размишљањима, двоумљењима, филозофским размишљањима и психолошким стањима. Изванредно важан материјал“, каже Виктор Лазић, председник Удружења и додаје: „А непознати и необјављени рукописи, то је златни грал његове заоставштине, то је још једно чудо које се нашло под нашим кровом, које ми, са великим задовољством чувамо и представљамо јавности“.